

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Respondetur ad obiectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73455)

sed ex eventu omnia disceret, cæco modo & ignorantiam voluntatem DEI dirigeret. Alia argumenta ab autoritate vel libertate petita in sequentibus occurrunt. Nunc utrum hæc scientia sit S. Scr. SS. PP. D. Th. & rationi conformis videamus.

ARTICULUS II.

An scientia media sit conformis S. scriptura?

SUMMARI A.

1. *Negativa probatur à multiplici doctrina S. Script.*
2. *Et ex scientia futurorum contingentium sub conditione disparata.*
3. *Conditionales propositiones non patiuntur se explicari per concomitantiam.*
4. *Achilles Adversariorum de Corozaitis.*
5. *Refellitur.*
6. *Ad mentem Apostoli & D. Augustini.*
7. *Exponitur locus e libro sapientia.*

§. I.

Negativa Statuitur.

- I. **CONCLUSIO.** *Scientia media non bene coheret cum Sacra scriptura.*

Probatur primò. S. Scriptura affirmat absolutissimum DEI in nostras liberas voluntates & actiones dominium; supremam in efficiendo & prædefinendo, quicquid vult independentiam & libertatem; universalem ejus in omnia providentiam; prædestinationem certam non tantum certitudine scientiæ, sed etiam causalitatis; intrinsicam gratiæ virtutem & efficaciam: sed hæc omnia per principia scientiæ mediæ imminuuntur: ergo scientia media non est conformis doctrinæ S. script. Majorem æquè ac minorem partim ostendimus; partim in decursu & ubi de decretis efficacibus agemus, videbimus.

2. Probatur secundò. Juxta principia scientiæ mediæ non esset medium certò cognoscendi futura contingentia sub conditione disparata: sed hoc repugnat S. script. in qua habemus DEUM futura sub conditione disparata enuntiasse, adeoque certò cognovisse. veluti 4. Reg. 13. *si terram percussisses quinquies aut sexies, sive septies, percussisses Syriam usque ad consummationem.* Sequela probatur: ut hæc futura contingentia certò cognoscerentur, deberet certò cognosci illorum connexio cum conditione disparata: atqui hæc certò cognosci nequit, nisi ex determinatione divinæ voluntatis, cui tamen scientia media secundum Adversarios præsupponitur: ergo etiam juxta principia scientiæ mediæ hæc futura certò cognosci non possunt. Minor prob. hæc conditio eo ipso, quòd sit disparata, ex se nullam habet connexionem cum futuro: ergo illam tantum debet accipere à causa extrinseca, nempe DEO: sed DEUS non nisi per liberam suam determinationem est causa ad extra, ergo.

3. Respondebis cum Amico per particulam si posse denotari solam concomitantiam, non autem illativam connexionem: & hanc cognosci à DEO. Verum hæc responsio efficaciter refutatur tum ab illustrissimo Reding l. cit. n. 8. tum à Godoyo citato n. 61. Nam primò, quòd duo simul existant,

non sequitur, quòd unum existat dependenter ab alio, ut si dicam: Petrus & Paulus current, non sequitur, quòd Paulus currat sub conditione Petri currentis; atqui conditionalis propositio importat dependentiam futuri à conditione. Secundò, sensus copulativus facit sensum absolutum, unde si hæc propositio, si Joas quinquies terram percussisset, percuciet Syriam usque ad consummationem, tantum significaret concomitantiam, tunc foret iste sensus copulativus & absolutus: Joas quinquies percuciet terram, & percuciet Syriam, &c. in quo sensu constat propositionem esse falsam, cum neutrum eventurum fuerit, ergo neque sub hoc sensu futura sub conditione disparata essent certò cognoscibilia.

§. II.

Respondetur ad objectiones.

Obijciunt illud Matth. 11. *Ve tibi Corozaim, & ve tibi Bethsaida, quia si in Tyro & Sidone facta fuissent virtutes, quæ facta sunt in vobis, olim in cilicio & cinere penitentiam egissent.* Videt ergo DEUS futuram conversionem Tyriorum sub conditione, si hæc signa apud illos faceret, quæ fecit apud Corozaitas: atqui non vidit hanc futuram penitentiam conditionatam in decreto prædestinativo: aliàs inanis fuisset exprobratio & reprehensio Judæorum, siquidem prona fuisset ipsorum responsio: si nos Tyriis pares fecissemus in præordinando & prædestinando ad penitentiam, etiam nos fuissetis acturi penitentiam: cur igitur nos non similiter præordinasti, ac prædestinasti? ergo videt DEUS futura conditionata in ipsa objectiva veritate futurorum per scientiam mediam.

Ad hunc Achillem defensorum scientiæ mediæ paucis respondeo negando subsumptum, ejusque probationem. Juxta enim fuit reprehensio Judæorum, eò quòd in auxiliis sufficientibus, vi quorum potuissent converti & agere penitentiam, pares fuerint cum Sydoniis, & cum potuissent penitere, propriæ voluntatis malitiâ penitere noluerunt.

Nec refert, quòd Judæi & Sidonii fuerint im- pares in decreto præordinante & prædefiniente: hanc ipsam quippe inæqualitatem, quam modò obijciunt Adversarii, jam Apostolus sibi objecerat Rom. 9. cum enim dixisset: *Cujus vult, DEUS miseretur, & quem vult, indurat,* statim subiungens sibi obijcit: *dicos itaque tibi, quid adhuc quaritur? (hoc est interprete Corn. à Lap. cur DEUS adhuc conqueritur, & succentet impiis, cum ipse non dederit illam efficacem misericordiam, cujus voluntati nemo resistit) & nequaquam recurrit ad refugium scientiæ mediæ, sed ad*

independentissimam DEI voluntatem, ejusque iudiciorum inerutabilitatem, sic enim inquit: *Q homo, tu quis es, qui respondeas DEO, Numquid dicit figmentum ei, qui se fixit, quid me fecisti sic? An non habet potestatem figulus lutu, ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem; aliud vero in contumeliam?*

Similiter D. August. ad hanc ipsam objectionem à Pelagianis factam nequaquam recurrit ad prævisionem scientiæ mediæ; sed partim ad divinæ voluntatis dominium, partim ad propria voluntatis defectum, prout mox pluribus referemus. Unde merito istius scientiæ defensoribus occurrunt illud D. Bernardi ep. 190. *quid ergo tu, quid melius offers, quid subtilius invenis, quid secretius tibi revelatum iactas, quod tor præterierit sanctus, effugerit sapiens?* Iphis quoque Adversariis solvendum restat argumentum, cum in ipsorum sententia Tyrri non fuissent acturi pœnitentiam, nisi majorem gratiam, quam Judæi acceperunt, majorem saltem in esse gratiæ & beneficii, positio quoque in istis & istis circumstantiis, in quibus Tyrri fuissent consenturi, Judæi non consenturi, non fuerit in potestate Judæorum.

7. Obijciunt secundo illud sap. 4. *Raptus est,*

ne malitia mutaret intellectum ejus, &c. placita enim erat DEO anima illius, propter hoc properavit educere illum de medio iniquitatum. Ubi Sapiens causam exponens, cur DEUS celeriori fato justum ex hac vita abriperet; non recurrit ad decretum conditionatum prædefinitivum; sic enim non potuisset dicere; *placita erat DEO anima illius*, quo pacto enim placita, quæ prædefinita ad lapsum sub talis tentationis & occasionis conditione? sed recurrit ad scientiam conditionatam, in qua DEUS prævidit & præcivit justum lapsum, si diutius viveret.

Resp. Sapiens recurrere in hoc dicto ad ordinem prædestinationis Divinæ: illa enim anima est maxime DEO placita, quæ est prædestinata & electa ad gloriam: quæ electione præsuppositâ DEUS ordinat beneficia, per quæ electus ad finem gloriæ efficaciter perducatur: inter quæ potissimum est donum perseverantiæ, seu mors in statu gratiæ, priusquam anima tentationi succumbens labatur in peccatum mortale; quem lapsum DEUS prævidere potuit conditionatè futurum non in vi decreti positivi (ut malè supponit objectio) sed permissivi juxta superius dicta.

ARTICULUS III.

An scientia mediæ sit conformis SS. PP. præsertim Augustino.

S U M M A R I A.

1. Quanta sit in præfati authoritas S. Augustini?
2. Scientia mediæ est aliena à doctrina S. Augustini ex confessione Adversariorum.
3. Quia fuit D. Augustino proposita,
4. Et ab ipso rejecta.
5. Contra primam responsionem Adversariorum ostenditur scientiam mediæ à S. P. rejectam non tantum quoad abusum, sed etiam quoad substantiam.
6. Contra secundam responsionem Adversariorum ostenditur D. Augustinum etiam intellexisse futuram conditionatam.
7. Scientia mediæ pugnat cum Augustiniana efficacia gratiæ.
8. Dissentit in prima ratione discretionis.
9. Item in certitudine prædestinationis.
10. In supremo DEI dominio supra nostras voluntates.
11. In inimpedibilitate Divinæ voluntatis.
12. In explicatione futuritionis.
13. In concordia liberi arbitrii cum prædestinatione.
14. In intrinseca efficacia decretorum.
15. In modo solvendi argumenta semiPelagianorum.
16. Exponitur, qualem congruitatem intelligat S. Augustinus in l. de bono persever.
17. Et in l. ad Simplicianum.
18. Exponitur, quomodo per S. Augustinum possit esse præscientia sine prædestinatione.
19. Exponitur locus de Civit. ubi S. P. in æqualiter tentatis differentiam consensuum adscribit voluntati creatæ.

§. I.

Negativa statuitur.

Notandum. Cùm scientiæ mediæ doctrina ad liberum arbitrium cum efficaci gratiæ conciliandum potissimum sit instituta, maximam in hac materia & summè venerandam esse D. Augustini authoritatem, utpote de quo apud Bellarminum l. 2. de grat. & lib. arb. c. 11. adductis encomiis summi Pontifices testantur, illum sequi fidem Ecclesiæ Catholicæ, qui sequitur doctrinam istius Magistri gratiæ: Idcirco, cùm scientia mediæ primò in scholis doceri capta & auctore Molina in li. de concord. grat. typis edita fuisset, multæque coram Clemente VIII. de super disputationes habitæ, ille ipse summus Pont. tandem decrevit, ut deinceps tota de hac re disputatio ad normam doctrinæ S. Augustini de gratiæ esset adstricta, & tum ex ipso, tum ex angelico Doctore deduceretur: cujus decreti etiam sequentes causas expressit. Prima, est quia duce Augustino Ecclesiæ post 20. annorum pugnam Pelagianos vicit. Secunda, quòd idem S. D. nihil videatur prætermisisse eorum, quæ ad præsentem controversiam discutiendas pertinent. Tertia, quia Pontifices prædecessores doctrinæ S. Augustini de gratiæ semper acres fuerunt assertores, ac vindices.

CONCLUSIO. *Scientia mediæ repugnat doctrinæ S. Augustini & consequenter ejus Discipulorum Prosperi, Hilarii, Fulgentii, insuper & SS. Cypriani & Ambrosii, ex quibus D. Augustinus suam doctrinam confirmat.*

Pro-